„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 57. Piątek 8. Marca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 7. marca. „Wiener Abendpost“ pisze: „Gazeta narodowa“, która jak wiadomo żywo agitowała za zawotowaniem adresu sejmowego, twierdzi, że udzielenie wiadomości o rozwiązaniu sejmu morawskiego i kraińskiego było tylko bezzasadną presyą wywartą na rozprawy sejmu galicyjskiego; i dopiero w skutek cofnięcia adresu w tym sejmie nastąpiło rozwiązanie sejmów morawskiego i kraińskiego, nie było zaś zamiarem cesarskiego rządu, rozwiązać tak samo sejm galicyjski. „Wiener Abendpost“ zbija to twierdzenie przytaczając daty. Już dnia 1. marca zdecydowane było rozwiązanie sejmu morawskiego i kraińskiego i tego samego dnia wysłane zostały reskrypta cesarskie do Berna i Lublany; tak iż namiestnicy tych krajów dnia 2. marca przed głosowaniem sejmu galicyjskiego byli w posiadaniu reskryptów cesarskich; także Namiestnik Galicyi otrzymał obadwa patenta rozwiązujące sejm morawski i kraiński drogą telegraficzną z uwiadomieniem, że zawotowanie adresu nieochybnie za sobą pociągnąć musi także rozwiązanie sejmu galicyjskiego.

Berlin, 7. marca. Król włoski nadał księciu Frydrykowi Karolowi order Anuncyaty.

Londyn, 7. marca. Na kilku punktach Irlandyi powstały znaczne rozruchy Fenistów; zaszły krwawe potyczki, w skutek których wielu poległych, rannych i jeńców. Drogi żelazne i telegrafy poniszczone. W samym Dublinie spokojność nie została zakłócona, wojsko wszędzie zaalarmowane. Spodziewać się można, że spokój wkrótce będzie przywrócony.

Londyn, 8. marca. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej rząd oznajmił, że w Dublinie równie jak w miastach Cork, Limerick i Waterford panuje spokój. Dokładnych wiadomości o powstaniu Fenistów nie ma. Doniesienia dzienników są przesadzone.

Paryż, 7. marca. Trybunał policyi poprawczej skazał Girardina na 5000 franków a drukarza na 100 franków kary pieniężnej. Thiers wniósł na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego interpelacyę o sprawy zagraniczne. Przedłożony dziś Izbie projekt reformy wojskowej jest prawie tej samej osnowy, co projekt poprzednio ogłoszony.

Petersburg, 7. marca. Poseł rosyjski w Konstantynopolu wspólnie z posłami innych wielkich mocarstw zażądał od Porty zastosowania hatbumajumu, tudzież koncesyi dla ludności chrześciańskiej.

Część urzędowa.

Jego Excelencya Pan Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwami Oświęcimem i Zatorem — adjunktami powiatowymi w nowym organizmie: konceptowego praktykanta przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej Józefa Wołoszyńskiego, dalej sekretarza powiatowego Ignacego Czerkawskiego, nareszcie byłego konceptowego praktykanta przy c. k. Namiestnictwie Kalixta barona Heydla.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dn. 5. marca 1867.

Jego Excelencya Pan Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwami Oświęcimem i Zatorem — sekretarzami powiatowemi w X. klasie dyet: dotychczasowego asystenta urzędu podatkowego Wilhelma Kleinödera i kancelistę powiatowego Józefa Czerkawskiego.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dn. 6. marca 1867.

Część nieurzędowa.

Komitet zajmujący się urządzeniem uroczystości z powodu bliskiego przybycia Najjaś. Pana do Pesztu i Budy poczynił już wszelkie przygotowania i przybycie ukochanego Króla będzie niewątpliwie wjazdem tryumfalnym, w którym cała ludność weźmie udział. Straż honorowa, która towarzyszyć będzie Najjaśn. Panu z dworca kolei do zamku królewskiego jest już urządzona. W dniu przybycia Jego ces. Mości obadwa miasta będą wieczór wspaniale oświetlone. Nazajutrz Najjaśn. Pan będzie przyjmował członków obu izb, następnego dnia ministrowie będą składać przysięgę, później będzie wielki obiad galowy, a wieczorem świetne przedstawienie w teatrze narodowym. Trzeciego dnia odbędzie się przegląd wojska a wieczorem Jego ces. Mość ma osobnym pociągiem odjechać do Wiednia.

Wszystkich urzędników, praktykantów, dyurnistów i sług urzędów obrachunkowych, finansowych i kasowych, oddalonych z powodu organizacyi władz rachunkowych i kontroli a nieumieszczonych ani stale, ani w charakterze kalkulantów lub dyurnistów, Najjaśn. Pan uwolnił od zwrotu reszty zaliczek otrzymanych z powodu wypadków wojennych, i rozporządził, aby tym urzędnikom, w razie ich powtórnego przyjęcia, czas przepędzony w charakterze kalkulantów lub dyurnistów był doliczony do lat poprzednio wysłużonych, a oraz aby ci urzędnicy przy obsadzaniu posad opróżnionych mieli pierwszeństwo przed wszystkimi innymi.

„Hungarya“ donosi, że ś. p. Arcyksiążę Szczepan legował testamentem sumę 960.000 złr. dla rozmaitych węgierskich zakładów dobroczynnych, z tego 60.000 złr. dla zakładu podrzutków. Pułkowi, który nosił imię Jego cesarz. Mości, podarował Arcyksiążę 80.000 złr. w połowie dla korpusu oficerów, a w połowie dla żołnierzy.

„Augsb. Allg. Ztg.“ zamieściła artykuł o kompetencyi austryackiej rady państwa z następującą konkluzyą: „Usiłują znów obecne stadyum naszej kwestyi konstytucyjnej wyzyskiwać w celu agitacyi narodowych. Zawodna to gra, tak bowiem a nie inaczej nazwać można usiłowania agitatorów. Ani mężowie obecnie przy sterze rządu stojący, ani nikt w Austryi nie myśli o pozbawieniu różnych narodowości austryackich duchowego ich rozwoju, autonomicznego ich życia. I owszem forma rządu Austryi więcej wolności sprzyjająca rozszerzy pole działania różnych narodowości, podniesie na wyższą stopę byt ich narodowy, obyczaje i sposób myślenia, ułatwi im wzięcie udziału w pokojowej walce o lepsze z innemi cywilizowanemi narodami. Z propozycyi rządowych wyniknie, iż rząd nie myśli o pozbawieniu nikogo praw należycie ugruntowanych, iż przynaglaniem i przymusem rząd nie myśli faworyzować predominowanie jednego szczepu nad drugiemi. Rząd tylko ku temu działać musi, żeby odrębne usiłowania nie tamowały koniecznie potrzebny konstytucyjny rozwój państwa z obu stron Litawy; jest to obowiązkiem rządu i jego zadaniem. W prawdziwej konstytucyjnej wolności, pod zasłoną silnej, wszystko jednoczącej najwyższej władzy państwa, jest dość obszerne pole dla każdego narodowego rozwoju w pokoju i zamożności, każde zaś podnoszenie przedawnionych jura singulorum musiałoby być zabójcze dla wolności, niebezpieczne dla potęgi ogółu, a zgubne dla państwa.“

Na posiedzeniu angielskiej izby wyższej z dn. 1. marca była rozprawa o niedostatecznym rezultacie prób robionych z karabinem Snidera, poczem książę St. Albans żądał złożenia relacyi o użyciu wojska przy tumultach wyborczych. W ciągu dyskusyi pokazało się, iż przy wyborach irlandzkich bez wdania się wojska obejść się nie może. Podsekretarz stanu w ministeryum wojny oświadczył, iż ministeryum spraw wewnętrznych zamierza dać strzelcom ochotnikom instrukcye względem obowiązków ich i rozciągłości takowych obowiązków.

W izbie niższej lord Stanley zapytany odpowiedział, iż korespondencye odnoszące się do wojny w południowej Ameryce, wkrótce na stole izby złożone będą. Pośrednictwa Anglii żadna ze stron walczących nie zażądała. — Sir J. Packington na zapytanie oświadczył, iż admiralicya w rozesłanym okólniku wszystkim komendantom statków większą łagodność w karaniu podwładnych stanowczo poleciła. — Na zapytanie p. Gladstone kanclerz skarbu oświadczył, iż w poniedziałek wyznaczy dzień, w którym złoży bil reformy. P. B. Cochrane podniósł okropności dziejące się przy emigracyi Kulisów wykazał potrzebę odstąpienia od tego systemu a przynajmniej ujęcia go w karby ścisłego nadzoru. Teraźniejszy i byli ministrowie kolonii występują w obronie tego systemu. Kulisowie więcej daleko zarabiają w Indyach zachodnich niż w swej ojczyźnie i wielu z nich wraca do Indyi wschodnich z znacznemi oszczędnościami. Dzieją się przy tem może nadużycia, ale gdzież jest system, któregoby nadużywać nie można? Po dłuższej rozprawie o ewentualnem wzmocnieniu reprezentacyi Szkocyi w parlamencie, nastąpiło drugie odczytanie bilu względem zastosowania praw fabrycznych w obronie kobiet i dzieci i do innych rzemiósł, oraz do dzieci w rolnictwie używanych.

Gabinet Tuileryi zapatruje się ciągle z zadowoleniem na wypadki w Austryi.

„Monitor“ pisze w swym biuletynie: Donoszą z Wiednia, iż opinia publiczna zadowolona jest stanowczością z jaką rząd sejm czeski rozwiązał, że widziano w tem wyraźny znak, iż ministeryum trzymać się chce konstytucyi i stawać w jej obronie przeciwko wszelkim stronnictwom. Sądzą z resztą, iż nowe wybory zmienią postawę sejmu czeskiego.

Natomiast gabinet tuilleryjski okazuje Prusom największą nieufność, mianowicie pod względem negocyacyi między Prusami a Holandyą prowadzonych. Francya stara się o zawarcie konwencyi militarnej z Belgią i o skupienie mniejszych państw około siebie.

W Berlinie właściwie nic się nie dzieje dla usunięcia tej nieufności, — półurzędowe zaprzeczenia dziś wcale nic nie znaczą — i owszem dzieje się jedno ku podniesieniu jej. Policzyć tu można sposób w jaki hr. Bismark nagli na przyjęcie projektu konstytucyi, wskazując zarazem na możliwą katastrofę, co uderzać musiało w mowie, w której hr. Bismark motywował złożenie projektu konstytucyi.

Pomimo skonfiskowania jednego numeru dziennika „Liberté“ p. Emil de Girardin występuje w następnym numerze z artykułem prawie jeszcze gwałtowniejszym i dokuczliwszym dla rządu. Zarzuca rządowi, iż tak jak w roku 1866 brakowało mu energii ku zapobieżeniu wypadkom w Niemczech, lub przynajmniej ku należytemu wyzyskaniu swej neutralności, tak znów w roku 1867 brakuje rządowi energii ku zaprowadzeniu we Francyi reform, któreby Francyę na czele cywilizacyi europejskiej postawić mogły. Projekta do praw o wolności druku i o wolności stowarzyszeń p. Emil de Girardin nazywa prawami przeciwko wolności druku i przeciwko wolności stowarzyszenia, i w końcu żałuje, że niebaczność rządu francuskiego w roku 1866 zmusza go dziś do powołania pod broń całą młodzież francuską, z nie małym uszczerbkiem dla ogółu kraju.

„Journal de St. Petersbourg“ zawiera o kwestyi serbskiej artykuł, który świadczy o wielkiem rozdrażnieniu opinii rosyjskiej przeciw Porcie otomańskiej. Dziennik pomieniony pisze: „Ograniczymy się na oświadczeniu, że odmowa ze strony Serbii zmniejszenie jej armii, w chwili kiedy nie jest w modzie rozbrajania się, i w chwili, kiedy Turcya nie stanowi wyjątku od dążeń powszechnych, nie może wcale dziwić. Co do rękojmi, jakieby wysoka Porta chciała otrzymać od mocarstw europejskich, żądanie to dziwnie odbija od dumnych oświadczeń o wolnej woli, niepodległości i sile, które znalazły miejsce w dokumencie tureckim, znanym nam od dwóch dni, a którego treść ogłoszona w Wiedniu w początku tygodnia bieżącego, dotąd nie została uznana za fałszywą, co pozwala wnosić, że wyrażone tam myśli w istocie są myślami rządu tureckiego. Jak Turcya godzi swą dumną pogardę Europy i rad, kiedy chodzi o Kandyę i los chrześcian, z swym niepokojem o opiekę Europy, kiedy chodzi o zabezpieczenie praw Sułtana do Serbii? Jeden z pisarzy, nawet znakomitszych, w tych czasach głosił teoryę dwóch moralności; czy Porta miałaby podobną do użytku co do dwóch polityk? Czyż miałaby jedne dobrą politykę, jakiej należy sie trzymać względem nieszczęśliwych, nie mających innej ucieczki jak powstanie, i rzucających się do walki będąc byle jak uzbrojonemi, i inną dobrą politykę względem księstw państwa otomańskiego, gdzie jest siła

zbrojna, uorganizowana, a może i groźna? Czy wzywanie troskliwości Europy byłoby tylko mniejszem z dwojga złego? Wszystkie pozory pozwalają wnosić, że tak sądzą w Konstantynopolu. Chodzi o to, czy mocarstwa przyjmą rolę, jaką im chcą narzucić, i czy przypadnie im do smaku mierzenie dwoma miarami i ważenie dwoma wagami interesów, któremi według ich zdania powinny się zajmować na Wschodzie. Najprostszy zdrowy rozsądek nauczałby, że państwo nie ma prawa żądać poparcia z jednej strony, aby uczynić swobodniejszemi swe ruchy z drugiej, i uwolnić się od wszelkiego niepokoju, oprócz starania o zastosowanie swej woli. Jest się małoletnim lub pełnoletnim, słabym lub mocnym; potrzebuje się Europy lub nie. Trzeba być poważnym i loicznym. Turcya nie ma dosyć powabów i wdzięków, aby jej wybaczano dziwne kaprysy zalotności, jakie mogłaby mieć względem Europy. Jeżeli nie dba o jej rady, niech obejdzie się bez jej opieki. Tym sposobem nikogo zbyt nie zadziwi. Żyjemy w epoce, kiedy dawne obyczaje znikają z politycznego społeczeństwa. Każdy chce być panem u siebie. Okólnik turecki ułożony jest w tym duchu. Aby być panem u siebie, trzeba umieć rządzić po monarszemu. Jest to rzecz elementarna, lecz jeżeli telegram z Belgradu zawiera dokładne wiadomości, i jeżeli okólnik Fuad Baszy jest autentycznym, — niezawodnie w Konstantynopolu są jeszcze nieznane niektóre prawdy elementarne.“

„La Presse“ zapewnia, iż porta ottomańska zezwala na ewakuacyę twierdzy Belgradu pod tym tylko warunkiem, iż takowa będzie zniszczona i nigdy już nie odbudowana. Dziennik ten dodaje: „Mówią o liście, który Fuad Basza pisać miał do Baszy egipskiego w przedmiocie powiększenia armii i innych przywilejów, przez wicekróla żądanych. Porta uprasza wicekróla, żeby na teraz nie posyłał agenta do Konstantynopola. Ostateczne uregulowanie praw chrześcian góruje w tej chwili nad wszystkiemi innemi kwestyami i Porta postanowiła przed każdą inną sprawą zadość uczynić charakterowi muzułmańskiemu i prawom chrześcian na wschodzie, co przyszłość państwa ottomańskiego na silniejszej podstawie ugruntuje.“

„Monitor“ zamieścił depesze z Veracruz z dn. 3. lutego. Ostatnia kolumna francuzka jenerała Castagny w dniu 15. stycznia przybyła z Guadalajary do Mexyku. Dysydenci wcześnie zawiadomieni o wycofaniu się Francuzów zajęli wszystkie pozycye przez Francuzów opuszczone. Marszałek Bazaine opuścił Mexyk dn. 4. lutego i miał przenieść główną swoją kwaterę do Puebli. Jenerał Douay objął komendę w Orizabie, w Puebli zastąpił go jenerał Jeamigros. Austryacy wypłyną na jednym z pierwszych statków przewozowych z Veracruz między 20. a 25. lutego oczekiwanych. Dla ułatwienia wsiadania na okręty marszałek Bazaine kazał znow odbudować bulwark w Veracruz. Spodziewać się można, że wycofanie się wojsk francuzkich nastąpi bez żadnego przypadku, zwłaszcza iż nastają teraz w Mexyku wiatry północne, utrzymaniu zdrowia między wojskiem bardzo sprzyjające.

„Ere nouvelle“ zamieściła różne szczegóły o ostatnich postanowieniach Cesarza i o położeniu rzeczy w ogóle. Rezultat konferencyi odbytej w Orizabie w dn. 14. stycznia, umocnił Cesarza w zamiarze pozostania jeszcze niejaki czas na czele rządu. Minister wojny bowiem oświadczył, iż ma do swej dyspozycyi 26.000 wojska a minister skarbu wykazał dostateczne środki utrzymania tego wojska. Dnia 19. stycznia Cesarz powrócił do stolicy i dla zaspokojenia niektórych pretensyi do listy cywilnej nakazał przedaż srebra stołowego, ekwipaży i innych przedmiotów. Wielu Francuzów i Mexykanów opuściło stolicę, która znow zapełniła się uciekającemi z prowincyi.

Dnia 26. stycznia Cesarz polecił ministrowi robót publicznych, żeby rozdano grunta Francuzom, którzy w skutek ostatnich wypadków wiele na majątku ucierpieli i do Europy powracać nie mogą.

Rozkaz dzienny cesarski do armii wydany poleca utrzymanie zgody między żołnierzami mexykańskiemi a Francuzami, co w służbie meżykańskiej pozostali.

Do „Etendard“ telegrafują z Bruxeli, iż listy z Mexyku donoszą, iż minister Luis de Arrego udał się do Paryża z misyą, od której rezultatu zależeć będzie dalsze trzymanie się Cesarza w Mexyku.

Kronika.

(Nadinżynier Tomasz Kutschera) najwyższem postanowieniem z d. 2. b. m. przeniesiony został w stały stan spoczynku przyczem Najj. Pan w dowód uznania jego wieloletnich, wiernych i pożytecznych usług, raczył mu nadać krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

(Zamknięcie rachunków Stowarzyszenia czynnej miłości bliźniugo we Lwowie za rok 1866.

Przychody:

	W gotówce zł̷r	c.	w obl. war. n. zł̷r.
Składki członków stowarzyszenia	1284	—	—
Należytość od wpisu przystępujących	102	—	—
Prowizye od kapitałów czynnych	235	22	—
Darowizny i legaty	21	50	—
Przygodne wpływy	5	—	—
Ogół rzeczywisty przychodów	1657	72	—
Kupiono obligów za gotówkę	—	—	800
Otrzymano za sprzedane obligi	300	—	—
Otrzymano zwrotu zaliczek	134	—	—
Ogół przychodów	2091	72	800
Zasób kasy z początkiem roku	441	45	4900
Razem	2533	17	5700

Rozchody:

	zł̷r	c.	zł̷r.
Leczenie członków chorych	85	45	—
Koszta pogrzebów członków zmarłych i reluicye za takowe	399	13	—
Datki dla ubogich żyjących i na pogrzeby zmarłych	194	60	—
Koszta funkcyi kościelnych	106	80	—
Koszta zarządu	150	—	—
Koszta inwentarza stowarzyszenia	106	—	—
Utrzymanie bióra stowarzyszenia	99	42	—
Druki, stęple i t. p.	66	55	—
Wydatki przygodne	13	25	—
Ogół rzeczywistych rozchodów	1221	20	—
Wydano gotówki za kupione obligi	800	—	—
Sprzedano obligów	—	—	300
Dano zaliczek za zwrotem	342	—	—
Ogół rozchodów	2363	20	300
Zasób kasy z końcem roku	169	97	5400
Razem	2533	17	5700

Stan majątku	Z początkiem r. zł̷r	c.	z końcem r. zł̷r.	c.
Stan czynny:				
gotówka	441	45	169	97
obligi wartości imiennej	4900	—	5400	—
należytości czynne	351	46	517	46
Razem	5692	91	6087	43
Stan dłużny:				
należytości dłużne	100	—	100	—
Z porównania stanu czynnego z dłużnym okazuje się czysty majątek czynny	5592	91	5987	43
a w roku 1866 pomnożenie majątku o	394	52	—	—
	5987	43	5987	43

Stan obligów własnych:	zł̷r.
w zapisach długów hypotecznych m. k.	2500
w obligach indemnizacyjnych gal. m. k.	500
w obligach pożyczki loteryjnej z r. 1860 a. w.	300
w obligach pożyczki narodowej m. k.	100
w listach zastawnych galic. m. k.	100
w listach zastawnych galic. a. w.	1300
w książeczkach kasy oszczędności gal. a. w.	500
Ogółem	5300

Oprócz majątku wyż wykazanego posiada Stowarzyszenie inwentarz własny do funkcyi kościelnych, do wystawy zwłok zmarłych, do konduktów pogrzebowych i całkowite urządzenie biora.

Wydatki pokryte zostały z dochodów bieżących; majątek Stowarzyszenia pomnożył się w roku 1866 o 394 zł̷r. 52 c., które wraz z nadwyżką r. 1865 lokowano w kasie oszczędności gal., mając na uwadze wydatki nieprzewidziane. W tym roku przybyło 47 członków, ubyło zaś: przez śmierć 8 członków, przez wystąpienie 7 członków. Z 31. grudnia 1866 było zatem: 152 członków rzeczywistych według dawniejszych statutów, 213 członków rzeczywistych według statutów z r. 1865, 2 członków honorowych, 4 członków za pauszalem, 5 członków bezpłatnych, ogółem 375.

Dyrekcya stowarzyszenia podnosi w sprawozdaniu rocznem zasługę Wgo Karola Bertleff, doktora medycyny i dyrektora szpitalu powszechnego, który we wszystkich wypadkach zaproszeń z bióra Stowarzyszenia nietylko najchętniej, ale nadto zupełnie bezinteresownie niósł pomoc członkom swoją wysoką wiedzą.

(Opium.) Zawiązało się w Berlinie towarzystwo prywatne lubowników opium. Członkowie zgromadzają się w sali urządzonej na sposób wschodni, ubierają się po turecku, zasiadają na niskich dywanach i w zupełnem złudzeniu używają oryentalnych rozkoszy.

Ostatnia poczta.

Peszt, 5. marca. Stronnictwo Deaka ukończyło na wczorajszej konferencyi obrady nad propozycyą względem municypii a na jutrzejszej konferencyi odbierze zapewne żądane wyjaśnienia względem spraw siedmiogrodzkich, propozycyą o municypiach dotkniętych.

„Hon“ zamieścił wotum mniejszości przez 14 członkow lewicy podpisane, względem spraw wspólnych.

Peszt, 6. marca. Na dzisiejszej wieczornej konferencyi stronnictwa Deaka załatwiono poruszoną w trzeciem przedłożeniu sprawę siedmiogrodzką.

Obrady plenarne nad tem przedłożeniem trwać będą prawdopodobnie przez dwa lub trzy dni.

Tryest, 6go marca. Najwyższem postanowieniem z 27. lutego przyjętą została petycya tryestyńskiego wydziału krajowego o przedsięwzięcie wyprawy azyatyckiej, ta wypłynąć ma w późnej jesieni b. r.

Berlin, 6. marca. Sekretarz ministerstwa spraw zagranicznych w Paryżu p. Sorrel przybył tu z depeszami i udaje się na Warszawę do Petersburga. Znowu odbywa się ożywiona wymiana depesz między Paryżem a Petersburgiem.

Berlin, 6. marca. Sejm przyjął ostatecznie regulamin czynności pruskiej izby deputowanych, a projekta regulaminu podane przez stronnictwa postępowe i konserwatywne zostały cofnięte.

Sejm uchwalił obradę wstępną nad projektem konstytucyi in plenum i uznał wybór p. Oheimb, ministra gabinetowego księstwa Lippe.

„Nordd. Allg. Ztg.“ uważa doniesienia dzienników o zaspokojeniu księcia Nassauskiego jako przedwczesne i niedokładne.

Dziś przed południem umarł Piotr Cornelius.

„Bank und Hand. Ztg.“ pisze: Dania, daleka od poruszania na nowo kwestyi głosowania w Szlezwiku północnym, oświadczyła owszem, w skutek poruszenia tej sprawy z trzeciej strony, że ma przyczynę spodziewać się pomyślnego rozwiązania, i pragnie, aby poruszenie kwestyi głosowania nie odniosło skutku.

Bukareszt, 6. marca. Izba na wniosek Gradistiana przyjęła większością 2 głosów uchwalenie wotum nagany dla ministerstwa. Ministeryum podało się do dymisyi, lecz książę jej nie przyjął.

(Telegramy „Czasu.“)

Florencya, 6. marca wieczór. Dzisiejsza „Italie“ utrzymuje, że minister spraw zagranicznych wystósował okólnik dyplomatyczny, w którym objaśnia stosunki rządu włoskiego do dworu rzymskiego.

Madryt, 6. marca. Dzisiejsza urzędowa „Gazetta“ ogłasza okólnik ministra stanu do posłów hiszpańskich przy dworach zagranicznych, w którym tenże użala się z powodu oszczerstw dziennikarstwa zagranicznego miotanych na rząd hiszpański, i powiada, że Hiszpania zbyt czuje godność swoją, aby miała na nie odpowiadać.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Stary Sącz zr.	c.	Nowytarg zr.	c.	Gorlice zr.	c.	Jasło zr.	c.	Krosno zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	10	5	81	5	45	5	50	5	[illegible]
„ żyta	3	45	4	39	4	.	4	.	3	87
„ jęczmienia	2	40	3	10	3	48	3	10	2	87
„ owsa	1	40	1	41	1	70	1	60	1	67
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	3	17
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	4	85
„ ziemniaków	1	10	.	73	1	40	.	.	1	20
Cetnar siana	1	80	1	40	.	.	.	.	1	.
„ wełny	28	.	.	.	.	.	.	.	.	25
„ nas. koniczu	32	.	.	.	.	.	.	.	32	.
Sąg drzewa twardego	5	10	5	30	5	.	.	.	6	.
„ „ miękkiego	4	10	4	10	4	.	.	.	4	.
Funt mięsa wołowego	.	9	.	10	.	10	.	.	.	11
Mas okowity	.	75	1	20	1	.	.	.	.	60

TEATR.

Dziś: (przed. polskie) „**Drzémka pana Prospera,**“ komedya w 4 aktach p. Jana Alex. hr. Fredrę.

Jutro (przed. niem.) „**Die schöne Galathea**“, operetka komiczna w 1 akcie, „**Die Hochzeits-Reise**“, komedya w 2 aktach, „**Die Hochzeit beim Laternenschein**“, operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód p. Józefa Lippert. Występ gościnny p. Henryka Gross z Wiednia i p. Anny Tittelbach z Amsterdamu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. marca.

Hotel George: P. Skrzyński Wład., z Bachórza.

Hotel europejski: Abrahamowicz Józef, z Trójcy. — Czajkowski Adolf, z Bobrki. — Cikowski Antoni, z Złotnik. — Jakubowicz Ant., z Dobrowód. — Kellermann Adolf, z Trynszczy. — Zadurowicz Ludwik, z Petryłowa. — Wojtkowski Adolf, z Żurawic.

Hotel angielski: Tretter Hil., z Laszek. — Borowski L., z Wulki krowickiej. — Sasulicz Wacł., z Załuczyc.

Hotel Kuhna: Kostrakiewicz Mikołaj, c. k. przeł. pow., z Sokala.

Hotel Krynickiego: Biliński Wikt., c. k. podporucznik, z Horodynia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. marca.

PP.: Hr. Drohojewski Zyg., do Krukienic. — Hr. Prus Jabłonowski Józef, do Pacykowa. — Br. Heydl Erazm, do Boryminn. — Chełmicki J., do Kamionki. — Jordanowic Antoni i Teofil, do Koziar. — Łetowski Marc., do Gorajowic. — Marynowski Wacław, do Tyniowiec. — Reitzenstein Gustaw, do Końskiego. — Torosiewicz Mich., do Sasowa. — Udrycki Adolf, do Mostów wielkich. — Zubr Jan, do Żółtanic. — Koralewski Ant., c. k. prz. pow., do Jasła. — Maugold Józef, c. k. major, do Gródka. — Szuszkiewicz Andr., c. k. radca finansowy, do Stryja.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	325.58	— 3.6	86.0	połud. sł.	10
2. god po poł.	326.18	— 1 0	89.6	" "	10
10.god.wiecz.	326 46	— 2.8	88.9	" "	10

Przeglad

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w lutym 1867.

Średni stan barometru był 326.835''' Parysk. miary przy temperaturze 0.

Najwyższy 335.24''' d. 19. zrana.

Najniższy 318.64 '' d. 26. wieczorem.

Średnia temperatura była + 0.53° R.

Najwyższa + 7.9 d. 16. w południe.

Najniższa — 8.5 d. 28. wieczorem.

Srednie ciśnienie pary było 1.72''' miary Parysk.

Największe 2.60 '' d. 17. w południe.

Najmniejsze 0.67 d. 28. wieczorem.

Średnia wilgoć powietrza wynosiła 79.4 pr. C.

Największa 90.8 d. 6. wieczorem.

Najmniejsza 62.7 d. 16. w południe.

Całkiem pogodnych dni było 4, mało pochmurnych 2, bardzo pochmurnych 13, całkiem posępnych 9. Jeżeli dni pogodne oznaczymy przez 0, a całkiem posępne przez 10, średni stan nieba był = 6.3.

Mgła była w 1 dniu, mróz w 19 dniach, między niemi bez odwilży tylko 4.

19 dni było z deszczem i śniegiem, między niemi 13 ze śniegiem, ilość osadu atmosferycznego wynosiła 22.62''' wody, największa ilość osadu w 24 godzinach była 5.24 '' d. 25. Wysokość niestopionego śniegu w całym miesiącu była 110 '', z tego spadło 30''' d. 4.

Kierunek wiatru w pr. C. wyrachowany dzielił się w następujący sposób: Pn. 83, Pn.-Z. 14.3, Z. 58.3, Pł.-Z. 60.0, Pł. 13.1, Pł.W. —, W. —, Pn.-W. —. Siła jego była mierna, w przecięciu = 2.3, jeżeli mocną burzę oznaczymy 10.

Średnia na Ozonometrze Schönbeina była 7.09 przy 3 obserw. dziennych.

Średnia elektryczność powietrza—.

" na cyanometrze Saussura 4.70.

W porównaniu z normalną przyciętną było:

Stan barometru o 1.06''' wyższy, temperatura powietrza o 4.22 wyższa.

Ciśnienie pary o 0,30 '' większe; wilgoć powietrza o 6.9 pr. C. mniejsza.

Osad atmosferyczny o 4.25''' większy, liczba dni z osadem o 5 wieksza.

D. R.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 7. marca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	95	6	02
Dukat cesarski	"	6	—	6	07
Półimperyał zł. rosyjski	"	10	42	10	57
Rubel srebrny rosyjski	"	1	93	1	99
" papierowy rosyjski	"	1	70	1	72
Talar pruski	"	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	58	76	38
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	36	80	11
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	27	71	10
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	71	38	72	05
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		220	25	222	83
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	17	186	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71 90	72.—
od kwiet. do października po 5%	72.—	72.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82.50	82.75
Metaliki po 5%	61 70	61.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	148.—	148.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	146 50	147.50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 50	79.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 30	89 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92 75	93 25
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	82 30	82.50
Renty Como po 42 lir. aust.	18.25	18.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	90.—	90.50
Węgier	73.25	73 75
Galicyi	70.50	71.—
Siedmiogrodu	69.75	70.25
Bukowiny	70.—	70.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 75	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	752.—	754.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189 70	189.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	617.—	619.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	91.75	92.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1665.—	1667.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	211 60	211 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	211 50	212 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	147.25	147.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	221 50	222.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184 75	185 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	491.—	493.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.—	92.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.25	75.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.75	89.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.25	132 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
" " po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

		pien.	towar.
Esterhazego	po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma	" 40 " "	30.50	31.50
Palfiego	" 40 " "	26.—	27.—
Clarego	" 40 " "	26.—	27.—
St. Genois	" 40 " "	24.—	25.—
Windischgrätza	20 " "	18.—	19.—
Waldsteina	20 " "	21.50	22.50
Keglevicha	" 10 " "	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa		12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.75	108 —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107 —	107.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107 10	107 30
Hamburg za 100 M. B.	95.30	95 50
Londyn za 10 ft. szt.	127 90	128.25
Paryż za 100 fr.	50.85	51 —

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.03	6.04
detto. pełnej wagi	6.03	6.04
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.23	10.24
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.89	1.89½
Srebro	126.—	126.25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 44$^{1}/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	30
5% pożyczka narodowa	71	70
Losy z 1860 roku	87	90
Akcye banku wiedeńskiego	747	—
" " kredytowego	188	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	10
Srebro	126	—
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	04

DZIENNIK URZĘDOWY.

(386) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 663-Praes. Bei den k. k. Bezirksgerichten in Chrzanów und Oświęcim ist die Bezirksrichterstelle mit dem Jahresgehalte von 1000 fl. öst. W. provisorisch zu besetzen.

Die Bewerber um diese Stellen haben ihre gehörig adstruirten Gesuche im vorgeschriebenen dienstlichen Wege binnen 14 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in die Lemberger Zeitung an gerechnet, an das Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes in Krakau zu überreichen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 2. März 1867.

(387) **Edykt.** (1)

Nr. 2298. C. k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, iż publiczna sprzedaż przymusowa połowy realności pod Nr. 530 lit. B. Gm. IV. - 370 Dz. I. w Krakowie położonej masy leżącej, ś. p. Scholastyki 1go Chorubskiej, 2go ślubu Tarnawskiej własnej, uchwałą tutejszo-sądową z dnia 27. listopada 1866 l. 19984 na zaspokojenie wierzytelności p. Teofili z bar. Lewartowskich Likowej w kwocie 210 dukatów austr. z p. n. na dzień 7. lutego 1867 rozpisana — na żądanie stron odroczoną i w nowym terminie, t. j. 9. maja 1867 o godzinie 10tej rano pod warunkami edyktem do l. 19984 w Gazecie urzędowej „Krakauer Zeitung" Nr. 286, 287 i 288 ex 1866 umieszczonym ogłoszonymi — przedsięwiętą zostanie.

Kraków, dnia 19. lutego 1867.

(385) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 1108-Praes. In Ostgalizien sind drei Bezirksrichterstellen extra statum, in Rohatyn, Kołomya und Zborów mit dem jährlichen Gehaltsbezuge von je 1000 fl. öst. Währ. provisorisch zu besetzen.

Bewerber um diese Dienstposten haben ihre, mit der Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse versehenen Gesuche, und zwar die bereits Angestellten oder in dienstlicher Verwendung stehenden, mittelst des Vorstehers ihrer vorgesetzten Behörde, binnen 14 Tagen, vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Amtsblatt der Lemberger Zeitung an das k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg gelangen zu lassen.

Lemberg, den 7. März 1867.

(388) **Edykt.** (1)

Nr. 628-Civ. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia, iż Jonasz Geschwind z Dębicy w dniu 16go lipca 1866 do l. 4644 prośbę wniósł o umorzenie dwóch w dniu 5go czerwca 1866 jemu skradzionych weksli, które weksle w Rzeszowie dnia 26go września 1863 na 500 zł. i 500 zł. w. austr. wystawione przez Emanuela Geschwinda akceptowane i w Rzeszowie płatne były, bez żyra. Wzywa się więc tych, którzyby się w posiadaniu tych weksli znajdowali, ażeby w ciągu dni 45 po trzecim umieszczeniu w Dzienniku urzędowym tego edyktu takowe sądowi przedłożyli i prawa do nich nabyte wywiedli, w przeciwnym bowiem razie weksle te za ponowną prośbą Jonasza Geschwinda za umorzone ogłoszone zostaną.

Rzeszów, dnia 7. lutego 1867.

(389) **Concurs.** (1)

Nr. 2413. Zu besetzen ist die Postexpedientenstelle in Andrychau gegen Dienstvertrag und Cautionsleistung im Betrage von Zweihundert Gulden österr. Währ. — Die Bezüge bestehen in einer Jahresbestallung von 210 Gulden und einem Amtspauschale von 52 fl. 50 kr. jährlich. — Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse binnen 6 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, am 2. März 1867.

(380) **Edikt.** (1)

Nr. 294. Vom k. k. Bezirksamte zu Cieszanów im Kronlande Galizien wird hiemit dem seinem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Gutseigenthümer von Brusno stare sammt Zugehör im Cieszanower Bezirke in Galizien, Herr Ariel Grafen von der Reeke Wollmerstein bekannt gegeben, daß, nachdem derselbe hierlandes keinen ausgewiesenen Bevollmächtigten zurückgelassen hat, nachdem ferner der bisherige Gutsverwalter von Brusno stare Isidor Krauss in der Nacht des 4ten auf den 5ten Februar 1867 flüchtig geworden ist, und laut Eröffnung der h. Statthalterei vom 2. Februar 1867 Z. 4208 der dermalige Wohn- oder Aufenthaltsort des obgedachten früher zu Berlin wohnhaft gewesenen Gutseigenthümers durch das königl. preußische Polizei-Präsidium zu Berlin nicht ermittelt werden konnte, sonach hierlandes Niemand vorhanden ist, dem die an die Gutsherrschaft Brusno stare gerichteten politischen Bescheide, Erkenntniße und sonstigen Erläße zugestellt werden konnten, demselben hiemit ein Vertreter in der Person des Gutseigenthümers von Lubliniec nowy und stary sammt Zugehör Herrn Peter Baron Brunicki mit dem Bedeuten bestellt wird, daß derselbe alle an die Gutsherrschaft Brusno stare ergehenden politischen Bescheide, Erkenntniße, Zahlungsaufträge und sonstigen Erläße mit derselben Rechtswirkung zu übernehmen habe, als ob diese Schriftstücke von dem Gutseigenthümer Herrn Ariel Grafen von der Reeke Wollmerstein selbst übernommen worden wären.

Cieszanów, am 18. Februar 1867.

(355) **Edykt.** (3)

Nr. 57216. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia nieobecnych Józefa i Izabelę Kawieckich, że przeciwko nim, tudzież przeciw Józefie Kawieckiej i Paulinie z Kawieckich Fechner dnia 5. maja 1860 do liczby 18876 wniósł Józef Ubysz pozew o oddanie sumy 2304 zł. 10 kr. wal. austr. z przynależytościami, na który pozew termin do ustnej rozprawy na dzień 26go lutego 1867 godzinę 10tą przed południem wyznaczony został.

Wzywa się tedy nieobecnych Józefa i Izabelę Kawieckich, aby na powyższym terminie albo sami się jawili, albo ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Dr. Gnoińskiemu, którego zastępcą p. adwokat Dr. Polański mianowany został, potrzebne do obrony środki udzielili, gdyż inaczej następstwa ze zaniedbania wynikające, sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. grudnia 1866.

(383)

Kundmachung.

Nr. 7244. In Fortsetzung der mit h. Erlaße vom 18. v. Mts. Zahl 2341 kundgemachten h. Ministerial-Verordnung vom 9ten v. Mts. Z. 429 hat das h. k. k. Staatsministerium im Einvernehmen mit dem k. k. Kriegsministerium mit der Verordnung vom 13ten l. Mts. Zahl 2294 zur Ausführung des mit kais. Verordnung vom 28. Dezember 1866 (R. G. Bl. Nr. 2 ex 1867) abgeänderten Heeresergänzungs-Gesetzes folgende zur allgemeinen Kenntniß bestimmte Bestimmungen zu erlassen befunden.

Vor die Stellungskommission sind nicht nur die im Stellungsbezirke zuständigen Stellungspflichtigen, und jene Fremden vorzuführen, welche wegen Außerachtlassung der Bestimmungen des §. 7 des H. E. G. oder über Ersuchen ihrer heimatlichen Stellungsbehörde vor selbe zu gelangen haben, sondern es sollen nunmehr auch die sämmtlichen zur Zeit der Stellung im Bezirke anwesenden Fremden aus den 3 militärpflichtigen Altersclassen vor dieselbe Stellungscomission vorgeführt werden, sobald sie sich nicht über eine erhaltene Militärbefreiung auszuweisen vermögen. Durch diese Vorführung und allfällige Einreihung in das Heer wird aber ihnen im heimatlichen Stellungsbezirke für sie gezogenen Losen ebenso wenig wie einer für dieselbe Heeresergänzung in der Heimat erlangten Militärbefreiung die Wirksamkeit entzogen, sondern die Vorführung und allfällige Einreihung hat nur den Zweck, theils für die vollständige Einreihung der in den drei Altersclassen stehenden Militärpflichtigen zu sorgen, theils den in einem fremden Stellungsbezirke befindlichen Militärpflichtigen die Reise zu der heimatlichen Stellungs-Commission zu ersparen.

Hiernach werden die in der Heimat von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreiten, in der Fremde aber Eingereihten, sofort wieder aus dem Heer entlassen, und von den Nichtbefreiten Jene, welche durch das in der Heimat gezone Loos zur dauernden Beurlaubung bestimmt wurden, sogleich auf diesen Urlaub gesetzt.

Zur Durchführung des Punctes 9 der k. Verordnung vom 28. Dezember 1866 (R. G. Bl. Nr. 2 ex 1867) wird Folgendes bestimmt:

Diejenigen, welchen der Anspruch auf die Begünstigung der dauernden Beurlaubung unter normalen Verhältnißen zusteht, und welche von dieser Begünstigung Gebrauch machen wollen, haben nach ihrer Einreihung folgende Nachweise zu liefern:

a) Die Beamten des Staates mit Einschluß der beeideten Conceptspracticanten, der Auscultanten und der beeideten Eleven der Staatsbehörden, das Anstellungsdecret, dann die letzten drei Cathegorien auch die von der betreffenden Staatsbehörde ausgestellte Bestätigung des abgelegten Diensteides.

b) Die Beamten der kaiserl. Privat-Familien-, und Aviticalfondsgüter, die Beamten der öffentlichen Fonde, der Landes- und Bezirksvertretungen der Municipien und der mit der polit. Verwaltung betrauten Gemeinden, das Anstellungsdocument und die Bestätigung der vorgesetzten Fonds-, Landes-, Bezirks-, Vertretungs-, Municipal- oder Gemeinde-Behörde, daß für die Dienststelle dieser Beamte der Nachweis der Vollendung der rechts- und staatswirthschaftlicher Studien erfordert wird.

Die Beamten ad a) und b) müssen ferner den Nachweis der wirklichen Vollendung der rechts- und staatswissenschaflichen Studien, oder der erlangten Dispens von denselben beibringen.

Die Begünstigung der Beurlaubung erstreckt sich ad a) auch auf die provisorisch Angestellten nicht aber auf bloße Stellvertreter im Staatsdienste.

c) Die vom Staate bleibend angestellten Professoren und Lehrer das Anstellungsdecret.

Die an effentlichen, oder mit dem Rechte der Offentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstallten (mögen dieselben von Stiftungen, von geistlichen oder Confessions-Corporationen, von Ländern, Gemeinden oder Privaten erhalten werden) durch die Unterrichtsbehörde bleibend angestellten Professoren und Lehrer die Bestätigung der betreffenden Unterrichtsbehörde.

Die bleibend angestellten Schullehrer (Oberlehrer, Lehrer und Unterlehrer und Gehilfen) die Bestätigung der Schulbehörde.

Auch eine provisorische Anstellung, wenn sie bleibend ist, berechtigt zu dem in Rede stehenden Anspruche.

d) Die Doctoren der verschiedenen Facultäten, das Doctorsdiplom der inländischen Universtität.

Die an ausländischen Universitäten graduirten Doctoren haben auf die Begünstigung der Beurlaubung nur dann Anspruch, wenn sie nachweisen im Wege der Nostrification (Erlaß vom 6. Juni 1850 R. G. Bl. Nr. 240) an einer österr. Universitat ihrem Diplome dieselbe Geltung verschaft zu haben, als wenn es schon ursprünglich von der inländischen Universität verliehen worden wäre.

Die diplomirten Advocaten und öffentlichen Notare, ihre Diplome bezüglich Ernennungsdecrete.

e) Die Studirenden haben folgende Nachweise beizubringen:

1. über den Umstand, daß der Betreffende ordentlich und öffentlich Studirender, der in der bezogenen k. Verordnung Punct 9 litt. a) genannten Studienanstalten ist, den Matricelschein, das Meldungsbuch oder eine sonstige Bestätigung der betreffenden Unterrichtsanstalt.
2. Ueber das sittliche Betragen und den ausgezeichneten Fortgang im letztverflossenen Studienjahre bezüglich Halbjahre, u. z.
   - a) Jene, welche sich im Vorjahre an einer Studienanstalt befanden, wo halb- oder ganzjährige Prüfungen bestanden; die betreffenden Studienzeugniße über ein tadelloses, sittliches Betragen und über die allgemeine Vorzugsclasse, oder, wo eine solche allgemeine Classe nicht gegeben wird, über die in den Hauptgegenständen erlangten Vorzugsclassen im Fortgange. In diesem Falle ist auch die Bestätigung der Studienanstalt beizuschließen, daß die Gegenstände, in welchen der Studirende die Vorzugsclassen erhalten hat, die Hauptgegenstände jenes Studiencurses bezüglich Jahrganges sind. (Maturitätszeugnisse über das vollendete Gymnasium werden den von den vorbenannten Studirenden beizubringenden Zeugnissen gleichgehalten.)
   - b) Jene, welche sich im Vorjahre an einer Studienanstalt befanden, wo halb- oder ganzjährige Prüfungen nicht abgehalten werden:
     - aa) eine ämtliche Bestätigung des Vorstandes des betreffenden Professoren-Collegiums, daß sie in dem letztabgehaltenen Studienjahre als ordentlicher Hörer des . . . Jahrganges ordnungsmäßig für folgende (namentlich aufzuführende) Hauptcollegien bei den (namentlich aufzuführenden) Professoren oder Docenten inscribirt waren, und daß gegen sie in disziplinärer Hinsicht kein Anstand vorgekommen ist.
     - bb) Zeugnisse der bezüglichen Professoren oder Docenten, daß sie zu Folge der mit ihnen gehaltenen Colloquien aus den genannten Hauptfächern den Unterricht mit sehr gutem oder ausgezeichnetem Fortgange genossen haben.

Für Hörer der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien genügt auch das Zeugniß über eine für das vorangegangene Jahr mit dem Ergebniße der Befähigung zurückgelegten Staatsprüfung.

Die Berücksichtigung nach den Bestimmungen des Punctes 9 der k. Verordnung bleibt den sämmtlichen vorgenannten Studirenden noch im Falle ihrer während des nächsten Jahres nach Beendigung ihrer Studien erfolgten Einreihung der Doctoranden und den Lehramtscandidaten für Gymnasien und Realschulen noch bei der Einreihung in den nächsten zwei Kalenderjahren wirksam,

(2)

Obwieszczenie.

Nr. 7244. W dodatku do obwieszczonego tutejszym dekretem z 18go z. m. L. 2341 rozporządzenia wysokiego ministerstwa z 9go z. m. L. 429 wydało wysokie c. k. ministerstwo stanu w porozumieniu z c. k. ministerstwem wojny, rozporządzeniem z 13go z. m. L. 2294 ku przeprowadzeniu zmienionej ces. rozporządzeniem z 28. grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1867) ustawy względem uzupełnienia armii następujące do powszechnej wiadomości przeznaczone postanowienia:

Przed komisyą asenterunkową mają być stawieni nie tylko wszyscy należący do okręgu asenterunkowego obowiązani do stawienia się, jako też ci obcy, którzy z powodu niedopełnienia postanowień §. 7. ustawy względem uzupełnienia armii lub na żądanie ich domowej władzy asenterunkowej muszą stawić się przed nią, lecz odtąd należy stawiać przed tą samą komisyą asenterunkową także wszystkich w czasie zaciągu obecnych w okręgu obcych z 3 obowiązanych do służby wojskowej klas wieku, skoro tylko nie mogą wykazać się uzyskanem uwolnieniem od wojska. To stawienie jednak i możliwe wcielenie do armii nie będzie odejmować prawomocności ich losem, wyciągniętym za nich w domowym okręgu asenterunkowym, ani też uzyskanemu w miejscu przynależności dla tego samego uzupełnienia armii uwolnieniu od wojska, lecz stawienie to i możliwe wcielenie przedsiębrane będzie po części dlatego tylko, ażeby uzupełnić wcielenie wszystkich należących do trzech klas wieku obowiązanych do służby wojskowej, a po części dla oszczędzenia kosztów podróży do domowego okręgu asenterunkowego znajdującym się w obcym okręgu asenterunkowym obowiązanym do służby wojskowej.

Stosownie do tego będą wszyscy ci, którzy w miejscu przynależności są uwolnieni od obowiązku wstąpienia do armii, a w obcym okręgu do niej wcieleni zostali, natychmiast znowu z wojska uwolnieni, z nieuwolnionych zaś będą ci, którzy wyciągniętym w miejscu przynależności losem na stały urlop przeznaczeni zostali, niezwłocznie puszczeni na urlop.

Ku przeprowadzeniu punktu 9. cesarskiego rozporządzenia z 28. grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1867) postanawia się, co następuje:

Ci, którym przysłuża prawo do uzyskania stałego urlopu przy stosunkach normalnych, i którzy chcą korzystać z tego uwzględnienia, mają po wcieleniu swojem przedłożyć następujące dokumenta:

a) Urzędnicy państwa łącznie z zaprzysiężonymi praktykantami konceptowymi, auskultantami i zaprzysiężonymi elewami władz rządowych — dekret mianowania, zaś trzy ostatnie kategorye także wystawione przez przynależne władze rządowe potwierdzenie złożenia przysięgi służbowej.

b) Urzędnicy cesarskich rodzin prywatnych i awitalnych dóbr funduszowych, urzędnicy zakładów publicznych i reprezentacyi powiatowych, municypalności i gmin, którym poruczona jest administracya polityczna, — dekret mianowania i potwierdzenie przynależnej władzy funduszów krajowych, powiatowej reprezentacyi, municypalności lub gminy, że do posady służbowej tych urzędników potrzebnem jest wykazanie studyów jurydycznych i politycznych.

Urzędnicy pod *a)* i *b)* muszą nadto przedłożyć dowód rzeczywistego ukończenia studyów prawniczych i politycznych, albo też otrzymanego uwolnienia od tychże.

Korzyść urlopu rozciąga się co do *a)* także na prowizorycznych urzędników, nie zaś na zastępców tylko w służbie rządowej.

c) Stale przez rząd mianowani profesorowie i nauczyciele dekret mianowania.

Profesorowie i nauczyciele, mianowani stale przez władzę szkolną przy publicznych lub prawem publiczności uposażonych zakładach naukowych (utrzymywanych bądź przez fundacye, bądź przez duchowne lub religijne korporacye, przez kraje, gminy lub osoby prywatne) — potwierdzenie przynależnej władzy szkolnej.

Stale mianowani nauczyciele szkolni (wyżsi nauczyciele, nauczyciele i niżsi nauczyciele i pomocnicy) potwierdzenie władzy szkolnej.

Także prowizoryczne umieszczenie, jeźli jest trwałe, nadaje prawo do będącego w mowie uwzględnienia.

d) Doktorowie rozmaitych wydziałów — dyplom doktorski któregokolwiek z krajowych uniwersytetów.

Doktorowie, którzy uzyskali stopień doktorski na zagranicznych uniwersytetach, mają tylko wtedy prawo do korzyści urlopu, jeźli udowodnią w drodze uswojszczenia (nostrifikacyi) (rozporządzenie z 6. czerwca 1850 Dz. u. p. Nr. 240), że na którymkolwiek uniwersytecie austryackim wyjednali dyplomowi swojemu takie same znaczenie, jak gdyby już pierwotnie był on nadany przez uniwersytet krajowy.

Dyplomowani adwokaci i publiczni notaryusze — swoje dyplomy, a względnie dekreta mianowania.

e) Studenci mają przedłożyć następujące dokumenta:

1) Dowód tego, że dotyczący jest rzeczywistym, publicznym uczniem zakładów naukowych, wymienionych w wspomnionem cesarskiem rozporządzeniu, punkt 9 lit. *e)*, tudzież świadectwo matrykulacyi, książkę meldunkową, lub inne jakie potwierdzenie przynależnej władzy szkolnej.

2) Dowód moralnego zachowania się i odszczególniającego się postępu w ostatnim upłynionym roku szkolnym, względnie zaś półroczu, a mianowicie:

a) Ci, którzy w roku poprzednim znajdowali się w zakładzie naukowym, gdzie pół- lub całoroczne egzamina istniały, odnośne świadectwa nauk, tudzież dowody moralnego zachowania się i ogólnej klasy celującej, lub gdzie takiej ogólnej klasy nie dają, dowód uzyskania z głównych przedmiotów klasy celującej w postępie. W takim razie ma być załączone także potwierdzenie zakładu naukowego, że przedmioty, z których uczeń otrzymał klasy celujące, są głównemi przedmiotami tego kursu a względnie roku szkolnego.

(Świadectwa dojrzałości z ukończonego gimnazyum będą uważane za równie ważne, jak świadectwa, które mają przedkładać wyż wymienieni uczniowie).

b) Ci, którzy w roku poprzednim znajdowali się w zakładzie naukowym, gdzie nie odbywano pół- lub całorocznych egzaminów:

aa) urzędowe potwierdzenie przełożonego dotyczącego kolegium profesorów, że w ostatnim upłynionym roku szkolnym byli jako rzeczywiści słuchacze . . . . roku podług regulaminu zapisani na następujące (szczegółowo wymienić się mające) główne kolegia u (przytoczonych imiennie) profesorów lub docentów, i że we względzie dyscyplinarnym nie zachodziła przeciw nim żadna wątpliwość.

bb) Poświadczenia dotyczących profesorów lub docentów, że podług odbywanych z nimi kollokwiów z wymienionych głównych przedmiotów przykładali się oni do nauk z bardzo dobrym lub celującym postępem.

Dla słuchaczów nauk prawniczych i politycznych dostatecznem jest także świadectwo odbytego za rok poprzedni z rezultatem uzdolnienia egzaminu ogólnego.

Uwzględnienie podług postanowień punktu 9. cesarskiego rozporządzenia pozostaje ważnem dla wszystkich wyż wymienionych uczniów także w razie, jeźliby w ciągu najbliższego roku po ukończeniu nauk zostali wcieleni do armii, dla doktorantów zaś i kandydatów do zawodu nauczycielskiego przy gimnazyach i szkołach realnych, także jeszcze przy wcieleniu w najbliższych dwóch latach kalendarzowych,

wenn Erstere jährlich wenigstens eine strenge Prüfung ablegen, und letztere im 2ten Kalenderjahre das Lehrfähigkeitszeugniß beibringen.

Auf die gleiche Begünstigung, rücksichtlich der Beurlaubung haben auch Jene Anspruch, welche an inländischen öffentlichen, oder mit dem Rechte der Öffentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstalten, als Privatstudirende eingeschrieben sind, und daselbst die Prüfungen ablegen; dann Jene, welche an solchen ausländischen Unterrichtsanstalten studiren, die für Oesterreich staatsgiltige Zeugnisse ausstellen, wenn beide vorbenannte Cathegorien über ihr disziplinäres Verhalten und ihren Studienfortgang jene Nachweise liefern, die bei den Ersteren von öffentlich Studirenden, und bei den Letzteren von den im Innlande öffentlich Studirenden dieser Cathegorien gefordert werden.

Bloße Frequentanten, welche nicht zu dem ordentlich Studirenden gehören, haben auf die in Rede stehende Begünstigung keinen Anspruch.

f) Die Besitzer größerer Gewerbs- und Handelsunternehmungen haben die Bestätigung der competenten Gewerbsbehörde, daß diese Unternehmungen nach der anzugebenden Höhe ihrer Erwerbsteuer in die Cathegorie gehören, und daß ihre Anwesenheit zum Fortbetriebe des Geschäftes nothwendig ist, beizubringen.

g. Die Eigenthümer von ererbten Landwirthschaften müssen den Nachweis liefern:

a) daß die Wirthschaft zur selbständigen Erhaltung einer Familie von fünf Personen zureicht, und das Vierfache eines solchen Ertrages nicht übersteigt;
b) daß der Urlaubsbewerber Eigenthümer derselben ist;
c) daß sie an denselben im Erbschaftswege (von Eltern, Großeltern, Seitenverwandten oder Fremden) gelangte; dann
d) daß er auf selber seinen ordentlichen Wohnsitz hat, und ihre Bewirthschaftung selbst besorgt.

Ueber die Bedingungen a) und d) ist eine nach dem Muster der Beilage 4 verfaßte schriftliche Bestätigung des Gemeindevorstandes und zweier Gemeinderäthe-Geschwornen beizubringen.

Der Nachweis zu b) ist durch den Grundbuchsauszug, und wo Grundbücher nicht bestehen, sammt jenem zu c) durch die Einantwortungsurkunde, und wo auch diese früher nicht erfolgt worden ist, durch das Steuerbuch und die Bestätigung des Gemeindevorstandes herzustellen.

Die Entscheidung über das Begehren auf die im Punkte 9 der kais. Vdg. gewährte dauernde Beurlaubung wird, wenn die Einreihung des Stellungspflichtigen in das Heer erfolgt, sogleich von der Stellungscommission nach der Bestimmung im Heeresergänzungs-Gesetze über die Entscheidungen der Befreiungscommission gefällt. (§. 37 A. U. zum H. E. G.)

Wenn aber die Entscheiduug nicht sogleich getroffen werden kann, so verfügt der Ergänzungsbezirks-Commandant (oder Stellvertreter) vorläufig die Beurlaubung des Eingereihten, und es wird diese Entscheidung nach im schriftlichen Wege mit dem Ergänzungsbezirks-Commando gepflogenen Austausch der Ansichten, falls eine Uebereinstimmung zu Stande kommt, von der Stellungsbehörde erlassen.

Im entgegengesetzten Falle aber wird die Verhandlung an die beiderseitigen Landesstellen zur endgiltigen Entscheidung geleitet.

Gegen eine Entscheidung der Stellungscommission steht dem Betreffenden die Berufung an die Landesstelle binnen 14 Tagen offen, gegen die Entscheidung beider Landesstellen findet keine Berufung statt.

Die zu a, b, c, d, e, f und g (Punkt 9 der kais. Vdg.) Genannten sind, wenn sie auf die Begünstigung der Beurlaubung unter Beibringung der bezeichneten Documente Anspruch machen, und wenn ihnen diese Begünstigung zuerkannt wird, in der Regel zu den Fußtruppen (Infanterie und Jäger) einzutheilen und vom Assentplatze aus zu beurlauben. Unter der gleichen Begünstigung der Beurlaubung können Oberrealschüler und Techniker, ad e, wenn sie sich darum bewerben, auch zur Artillerie- und Genietruppe; junge Männer, welche des Reitens methodisch kundig sind, zur Cavallerie eingetheilt werden.

Die Einberufung der Beurlaubten dieser Kathegorie zur militär. Ausbildung, und bezüglich zu den Waffenübungen wird durch besondere Vorschriften geregelt, und Vorsorge getroffen werden, daß die erwähnten militärischen Uebungen für dieselben bei einem in ihrem Studien- oder bleibenden Aufenthaltsorte oder zunächst desselben stationirten Truppenkörper geschehen können, ferner, daß weder die militärische Ausbildung noch der Civildienst oder der Studienfortgang und bezüglich die Berufs- und Erwerbsverhältnisse des dauernd zu Beurlaubenden einen Nachtheil erfahren.

Jenen bisher nach §. 18 zu 13 u. 14 des H. E. Gesetzes von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreit gewesenen, in Folge der kais. Vdg. und bezüglich nach Maßgabe des h. Ministerial-Erlasses vom 9. Jänner l. J. Z. 429 aus dem Grunde weder befreiten noch dauernd zu beurlaubenden Beamten, weil für deren Dienstesstelle der Nachweis der vollendeten rechts- und staatswissenschaftlichen Studien nicht erfordert wird, und weil ihnen die Befreiung wegen früher eingegangener Ehe auch nicht zusteht, wird ausnahmsweise die in dem Punkte 9 der kais. Vdg. bestimmte dauernde Beurlaubung zugestanden, wenn ihre Anstellung noch vor dem im Punkte 2 des obenbezogenen h. Erlasses bemerkten Tage erfolgt ist.

Zu §. 77 und 78 des Amtsunterrichtes wird bemerkt, daß bei dem Umstande, als die tauglichen Stellungspflichtigen aller 3 Altersclassen unbedingt in das Heer einzureihen sind, für die Stellungen im Requisitionswege nicht erst das Resultat der Losung abzuwarten ist, sondern daß derlei Stellungen gleich mit Beginn der allgem. Stellungsperiode zu veranlassen sind. (Punkt 1.)

Ebenso sind die im Auslande befindlichen Stellungspflichtigen dieser 3 Altersclassen auch vor Einlangen der Nachricht über den Ausschlag des Loses der nächsten Stellungscommission vorzuführen, und wenn tauglich, in das Heer einzureihen.

Wenn ein im stellungspflichtigen Alter stehender Mann:
a) den bleibenden Wohnort oder die Gemeindezuständigkeit wechselt;
b) ein Reisedocument für das In- oder Ausland, ein Wanderbuch, Dienstbotenbuch u. dgl. begehrt;
c) eine Gewerbsconcession oder einen Gewerbsschein anspricht;
d) eine Anstellung im Staats- oder besoldeten Communaldienste anstrebt;
e) sich zu verehelichen beabsichtigt;
f) um die Auswanderungsbewilligung einschreitet;

hat die Behörde dort, wo ihr diesfalls das Entscheidungs- oder Verleihungsrecht zusteht, in den Stellungslisten aus allen Jahren der Stellungspflicht des Betreffenden nachzusehen, bezüglich bei der zuständigen Stellungsbehörde zu erheben, ob und auf welche Art der Gesuchsteller in den zurückgelegten Altersclassen seiner Pflicht znm Eintritte in das Heer entsprochen hat.

Wenn hiebei gefunden wird, daß der Gesuchsteller der Erfüllung der Stellungspflicht in einer oder mehreren Altersclassen nicht genügegeleistet hat, so ist genau zu erheben, ob ihm oder wem sonst ein Verschulden dabei zur Last fällt, und nach Maßgabe der Umstände, dann unverweilt das gesetzliche Verfahren bezüglich der Nachlosung und Nachstellung des Betreffenden einzuleiten.

Zu diesem Behufe ist in jenen Fällen dieses Punktes, wo die Amtshandlung einer Gemeinde eintritt, von dem betreffenden Gemeindevorstande die Anzeige dieser Amtshandlung seiner vorgesetzten politischen Behörde zu erstatten.

wszakże pod warunkiem, jeźli pierwsi rocznie przynajmniej jeden ścisły egzamin złożą, drudzy zaś w drugim roku kalendarzowym przedłożą świadectwo uzdolnienia na nauczyciela.

Do równego uwzględnienia co do urlopu mają prawo także ci, którzy w jakimkolwiek krajowym publicznym, lub prawem publiczności uposażonym zakładzie naukowym jako uczniowie prywatni są zapisani i tamże egzamina składają; tudzież, którzy uczą się w takich zagranicznych zakładach naukowych, które wystawiają świadectwa ważne w państwach austryackich, jeźli obie wyż wymienione kategorye przedłożą co do swego zachowania się dyscyplinarnego i postępu w naukach takie dowody, jakich co do pierwszych wymaga się od uczniów publicznych, a co do drugich od uczących się publicznie w kraju studentów tych kategoryi.

Frekwentanci tylko, którzy nie należą do rzeczywistych uczniów, nie mają prawa do będącego w mowie uwzględnienia.

f) Właściciele większych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych mają przedłożyć potwierdzenie kompetentnej władzy przemysłowej, że to przedsiębiorstwo wedle mającej się wymienić wysokości ich podatku zarobkowego należy do tej kategoryi, i że ich obecność potrzebną jest do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa.

g) Właściciele odziedziczonych gospodarstw wiejskich muszą złożyć następujący dowód;

a) że gospodarstwo wystarcza na samoistne utrzymanie familii złożonej z pięciu osób, i nie przewyższa czterokrotnej sumy takiego dochodu;
b) że starający się o urlop jest właścicielem tegoż gospodarstwa;
c) że otrzymał je w drodze dziedzictwa (po rodzicach, dziadkach, krewnych ubocznej linii lub obcych); nakoniec
d) że zwyczajnie przemieszkiwa w tem gospodarstwie i sam prowadzi jego zarząd.

Co do warunków *a)* i *d)* należy przedłożyć ułożone wedle wzoru dodatku 4. pisemne potwierdzenie zwierzchności gminnej i dwóch przysiężnych członków rady gminnej.

Dowód co do *b)* ma być dostarczony wyciągiem z księgi gruntowej, a gdzie księgi gruntowe nieistnieją, wraz z dowodem co do *c)* dokumentem przyznania, a gdzie i tego dawniej niewydano, książeczką podatkową i potwierdzeniem przełożonego gminy.

O żądaniu przyzwolonego w punkcie 9. ces. rozporządzenia trwałego urlopu, jeźli obowiązany do stawienia się został wcielony do armii, orzekać będzie natychmiast komisya asenterunkowa podług postanowień ustawy rekrutacyjnej co do orzeczeń komisyi uwalniającej (§. 37. Urzęd. instr. do ustawy względem uzupełnienia armii).

Jeźli zaś orzeczenie niemoże zaraz nastąpić, natenczas zarządza komendant okręgu rekrutacyjnego (lub zastępca) tymczasowe puszczenie na urlop wcielonego, i to orzeczenie wyda władza asenterunkowa, jeźli po przeprowadzonej w drodze pisemnej wymianie zdań z komendą okręgu rekrutacyjnego przyjdzie do skutku porozumienie się.

W razie przeciwnym zaś przedłoży się sprawę obustronnym rządom krajowym do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Przeciw orzeczeniu komisyi asenterunkowej dozwolony jest dotyczącym osobom rekurs do rządu krajowego w przeciągu dni 14stu; przeciw wyrokowi obudwu rządów krajowych nie ma żadnego rekursu.

Wymienionych pod *a)*, *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* i *g)* (punkt 9. cesarskiego rozporządzenia), jeźli domagają się oni uwzględnienia co do urlopu z przedłożeniem oznaczonych dokumentów, i jeźli im to uwzględnienienie przyznane zostanie, należy przydzielać zwyczajnie do wojsk pieszych (piechota i strzelcy), i puszczać na urlop zaraz z placu asenterunku. Z równem uwzględnieniem co do urlopu mogą być przydzielani uczniowie wyższych szkół realnych i technicy pod *e)*, jeźli się starają o to, także do artyleryi i inżynieryi, a młodzi, którzy metodycznie umią jeździć konno, do kawaleryi.

Zwoływanie urlopników tych kategoryj dla wojskowego kształcenia ich, a względnie na musztry będzie podług osobnych przepisów uregulowane, i poczyni się także zarządzenia, ażeby wspomnione ćwiczenia wojskowe urlopników mogły odbywać się u korpusu wojska, stacyonującego w miejscu ich nauk lub stałego pobytu albo najbliżej tegoż, a nadto, ażeby ani wykształcenie wojskowe ani też służba cywilna lub postęp nauk, a względnie stosunki powołania i zarobkowania stale urlopowanego niedoznawały żadnego uszczerbku.

Tym urzędnikom, którzy dotąd podług §. 18. do 13. i 14. ustawy względem uzupełnienia armii byli uwolnieni od obowiązku wstąpienia do armii, na mocy zaś cesarskiego rozporządzenia a względnie podług dekretu wysokiego ministerstwa z 9. stycznia r. b. L. 429 dla tego ani uwolnieni ani też stale urlopowani być niemogą, ponieważ dla ich posad służbowych niewymaga się wykazania ukończonych nauk prawniczych i politycznych, i ponieważ nieprzysługa im także uwolnienie z powodu zawartego przedtem małżeństwa, będzie wyjątkowo przyznany stały urlop, postanowiony w punkcie 9. ces. rozporządzenia, jeżeli ich mianowanie nastąpiło jeszcze przed dniem, wspomnionym w punkcie 2. wyż przytoczonego wysokiego dekretu.

Do §§. 77. i 78. instrukcyi urzędowej nadmienia się, że w obec tej okoliczności, iż wszyscy obowiązani do stawienia się a uznani zdatnymi ze wszystkich 3 klas wieku mają być bezwarunkowo wcieleni do armii, niepotrzeba do stawień w drodze rekwizycyi oczekiwać dopiero rezultatu losowania, lecz że takie stawienia mają być zarządzane zaraz z rozpoczęciem peryodu powszechnego stawienia się (punkt 1.).

Również znajdujący się za granicą obowiązani do stawienia się z tych 3. klas wieku mają być także przed nadejściem wiadomości o wypadku losowania stawieni przed najbliższą komisyą asenterunkową i w razie zdatności wcielani do armii.

Jeźli mężczyzna będący w wieku obowiązanym do stawienia się:
a) zmienia stałą siedzibę lub przynależność do gminy;
b) żąda dokumentu do podróży w kraju lub za granicę, książki wędrownej, książki służebnej i t. d.;
c) prosi o koneesyę na przedsiębiorstwo przemysłowe lub o certyfikat przemysłowy;
d) stara się o umieszczenie w służbie rządowej lub w płatnej służbie komunalnej;
e) zamierza się ożenić, i
f) podaje o pozwolenie wychodźtwa, — ma władza tam, gdzie przysłuża jej w tym względzie prawo orzekania lub nadawania, śledzić w listach zaciągowych ze wszystkich lat obowiązku stawienia się dotyczącego petenta, a względnie u przynależnej władzy rekrutacyjnej wybadać, czyli i w jaki sposób proszący w przebytych klasach wieku uczynił zadość swemu obowiązkowi wstąpienia do armii.

Jeźli przytem pokaże się, że proszący niedopełnił obowiązku stawienia się w tej lub owej klasie wieku, natenczas potrzeba dokładnie wybadać, czy na nim czy na kim zresztą cięży wina przytem, i w miarę okoliczności zarządzać potem niezwłocznie prawne postępowanie co do uzupełniającego losowania i stawienia dotyczącej osoby.

W tym celu ma w tych wypadkach tego punktu, gdzie zachodzi czynność urzędowa gminy, przełożony przynależnej gminy zawiadomić o tej czynności urzędowej swoją zwierzchniczą władzę polityczną.

Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat und als Stellungsvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder eintreten will, hat die Bewilligung hiezu bei seiner polit. Stellungsbehörde noch vor der Stellung im Bezirke einzuholen.

Der Stellungsbehörde obliegt es, die Indentität der Person zu constatiren und die Vorführung des Stellvertreters vor die Stellungscommission zu veranlassen.

Zum Beweise der vollstreckten Dienstpflicht (Linien- und Reservepflicht) ist der Abschied der Stellungscommission vorzulegen.

Sind die sonstigen gesetzlichen Bedingungen erfüllt, so hat im Tauglichkeitsfalle die Assentirung unter der Loosnummer des vertretenen Bruders zu erfolgen, und es ist in der Stellungsliste bei dem Letzteren der Act der vollzogenen Stellvertretung gehörig einzutragen.

Die Bewilligung zur Stellvertretung eines im Heere Dienenden, so wie zur Entlassung desselben aus dem Militärverbande, ertheilt dasjenige General-Commando, in dessen Bereich derselbe heimatszuständig ist.

Wenn gegen die Bewilligung keine Bedenken obwalten, verfügt das General-Commando die Assentirung des Stellvertreters unter Bezeichnung der Dienstpflicht, welche derselbe zu übernehmen hat.

Demjenigen, welcher seinen zur Stellung berufenen Bruder vertritt, steht die Wahl des Truppenkörpers nicht frei.

Der Bewerber um die Stellvertretung für einen im Heere dienenden Bruder ist in der Regel auf den Truppenkörper, oder für die Armee-Anstalt zu assentiren, von welchen sein Bruder entlassen wird; jedoch ist es dem General-Commando gestattet, mit Rücksicht auf eine etwa hervorragende specielle Eignung des Stellvertreters eine Ausnahme von dieser Regel eintreten zu lassen.

Ein Stellvertretungsbewerber, welcher sich während seiner Dienstzeit nicht gut betragen hat, darf zur Stellvertretung nicht zugelassen werden.

In dem Falle, als ein Soldat seine Dienstpflicht im Heere zwar vollstreckt, aber noch nicht den Abschied erhalten hat, oder nach vollendeter Reservepflicht stillschweigend fortdient, ist über das beim General-Commando einlangende Einschreiten desselben um Gestattung der Stellvertretung für seinen Bruder in analoger Weise vorzugehen.

Mit Rücksicht auf den Umstand, daß die neue Ergänzungsbezirks-Eintheilung mit der laut h. Ministerial-Vdg. vom 23. Jänner l. J. (R. G. B. Nr. 17) von Sr. Majestät genehmigten, seit 28. Februar l. J. ins Leben getretenen neuen Bezirks-Eintheilung des ganzen Kronlandes, sondern nur mit den bestandenen polit. Amtsbezirken, wonach die bisherigen Recrutirungsvorarbeiten geschehen sind, im Einklange steht, werden gleichzeitig die neuen politischen Bezirksbehörden beauftragt, die diesjährigen Heeresergänzungs-Arbeiten, d. i. die Verfassung der Stellungslisten, die Losung, Stellung, Verhandlung über Gesuche um dauernde Beurlaubung, Verzeichnung der vor der Stellungscommission nicht erschienenen Militärpflichtigen, und die Nachstellung nach den bisherigen Stellungsbezirken, d. i. nach den bisherigen politischen Bezirken (§. 41 des A. U. zum Heeresergänzungs-Gesetze), auch für jene politischen Bezirke vorzunehmen, deren Amtsorte den neuen polit. Bezirksbehörden zugewiesen erscheinen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Februar 1867.

Kto dopełnił już swego obowiązku służby wojskowej, i chce jako zastępca zaciągowy wstąpić do armii za swojego brata powołanego do stawienia się, ma wy starać się o pozwolenie na to u swojej politycznej władzy rekrutacyjnej jeszcze przed stawieniem się w okręgu.

Obowiązkiem władzy rekrutacyjnej jest, sprawdzić tożsamość osoby i zarzą dzić stawienie zastępcy przed komisyą asenterunkową.

W dowód dopełnienia obowiązku służby (w linii i w rezerwie) ma być przedłożony abszyt komisyi asenterunkowej.

Jeźli inne przepisane prawem warunki są dopełnione, ma w razie zdatności nastąpić asenterowanie pod numerem losu zastąpionego brata, i w liście zaciągowej ma być przy tym ostatnim akt dopełnionego zastępstwa należycie zapisany.

Pozwolenia na zastąpienie służącego w armii i na uwolnienie tegoż ze związku wojskowego, udziela ta komenda jeneralna, na której obręb przypada przynależność jego.

Jeźli przeciw pozwoleniu niezachodzą żadne trudności, zarządza jeneralna komenda asenterowanie zastępcy z oznaczeniem obowiązku służby, który tenże ma objąć.

Temu, który zastępuje swego brata, powołanego do stawienia się, nieprzysłuża wolność wyboru korpusu wojskowego.

Ubiegający się o zastępstwo za swego brata służącego w armii, ma być zwyczajnie asenterowany do tego korpusu wojska lub do tego zakładu armii, z którego uwalnia się jego brata; jednak wolno jeneralnej komendzie ze względu na znakomite może szczególne uzdolnienie zastępcy dopuścić wyjątku z tej reguły.

Ubiegający się o zastępstwo, który w ciągu swojej służby niezachowywał się dobrze, niemoże być przypuszczony do zastępstwa.

W razie, jeźli żołnierz ukończył swój obowiązek służby w armii, ale nieotrzymał jeszcze abszytu, lub po dopełnieniu obowiązku w rezerwie milcząco dalej służy, natenczas należy z podaną do jeneralnej komendy prośbą jego o dozwolenie zastępstwa za swego brata postępować w taki sam sposób.

Ze względu na okoliczność, że nowy podział okręgów rekrutacyjnych niezgadza się z zatwierdzonym podług rozporządzenia wysokiego ministerstwa z 23. stycznia r. b. (Dz. u. p. Nr. 17.) przez Najjaśniejszego Pana, i od dnia 28. lutego r. b. wprowadzonym w życie nowym całego kraju koronnego na powiaty polityczne, lecz tylko z dawniejszemi okręgami politycznych urzędów powiatowych, podług których przedsiębrane były dotychczasowe przygotowania rekrutacyjne, tedy poleca się równocześnie nowym politycznym władzom powiatowym, ażeby dotychczasowe czynności uzupełnienia armii, to jest: układanie list zaciągowych, losowanie, stawianie, załatwianie prośb o stały urlop, spisywanie obowiązanych do służby wojskowej, którzy niestawili się przed komisyą asenterunkową, tudzież uzupełniające stawianie obowiązanych — przedsiębrały podług dotychczasowych okręgów rekrutacyjnych t. j. podług dotychczasowych powiatów politycznych §. 41. instr. urzęd. do ustawy o uzupełnieniu armii także dla tych dotychczasowych powiatów, których siedziby urzędowe przydzielony zostały do nowych politycznych władz powiatowych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 27. lutego 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.